ära kustutada. Ta palus ja sai landmeistre käest luba, isi oma käe pääl waenlastega sõda pidada.

Temal oliwad kolm truuid sõbra, kes kõik julged ja waprad mehed oliwad. Nende nimed oliwad: Hans Roobezoll, Konrad Stoobemeel ja Klaus Diiwel. Nendega ühendatud, pidas ta alalist sõda oma surmani wihkatud waenlaste wastu. Imelikud ja wägewad oliwad nende nelja meeste teud. Pea oliwad nemad kõige maa läbi „nelja wenna" nime all tuttawad ja ühtlase ka kardetawad. Terwe Preisi wäe kihutasiwad nemad põgenema, ja langesiwad sagedaste, kui keegi uneski seda 'polnud mõtelda wõinud, kest nende laagrisse ja tegiwad sääl hirmsaste tõõd, ning wõitsiwad sedawiisi üsna kindlad ja ärawõitmata kindlused ja linnad eneste kätte.

Nenda oliwad nemad ka seda tugewat kindlust, mis Saamlandis Kagoornise nõmmikus on, uimega Konoweidit, tormiga ära wõtnud. Landmeister kinkis seda kindlust kõige siiamaalse wahwa tegude eest Goolin'ile ja tema järeltulejatele päriseks. Goolin wõttis oma kolme sõbraga nüüd eluaset sinna kindlusesse ja käisiwad sääl ühtepuhku Preisi paganaid tagakiusamas, tegiwad neile raskimata kahju ja ajasiwad igat nende nõuud ja ettewõtet nurja, mis n'ad kindluse tagasi wõtmise pärast wälja arwanud oliwad.

Wiimaks aga hakkas kaua kadunud sõaõnn ordorüütlitele jälle wastu naeratama; sest, juba julgesiwad n'ad oma wastastele lageda pääle wälja astuda, kus Goolin ikka esimene oli ja tugewa käega waenlastele pihta panni. Üksteise järele langesiwad nende juhatajad kõik lahingis, ja kõige wiimaks ka see julge ja wahwa Herkus Monte, siis jäi wõit täieste ordowäe kätte. Pea oli kõik Preisimaa jälle ära wõidetud ja ordo walitsuse alla saanud. Aga ka nüüdki ei olnud Goolin'i kättemaksmise himu oma õe pärast weel mitte otsa saanud. Nii kaua kui üks Preislane oma paganate jumalatele weel ohwerdas, ei arwanud ta oma wannet, mis ta õe haua